

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 27 januari 1933 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

I en den 3 januari 1933 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 17, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror¹.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall, 19 § med ändrad lydelse enligt förordning den 5 april 1929 (nr 52), äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1934.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot föreliggande förslag, får hemställa,

Utskottet.

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 17, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923

¹ Jfr 1932: 39.

(nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Stockholm den 27 januari 1933.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge, Örne, Boman, Bergman, Ericson i Obergå, Björnsson, Wohlin, Åström, Jönsson i Boa, Lövgren i Nyborg, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Björklund, Olsson i Golvvasta, Lithander, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm, Wijkström och Werner.

Reservationer:

1) av herr *Örne*, som anförde:

»Alltsedan det av erfarenheten framgick att den nu ifrågavarande stämpelskatten på pärlor och vissa andra lyxvaror endast kunde lämna ett mycket obetydligt nettobelopp till statskassan, har jag regelbundet inom bevillningsutskottet och första kammaren yrkat, att den icke vidare borde bibehållas. Det kan visserligen vid ytligt betraktande förefalla egendomligt att under nuvarande statsfinansiella läge vidhålla samma uppfattning som tidigare. Att jag gör det beror emellertid på, att det enligt min mening måste anses vara i hög grad irrationellt att bibehålla en särskild skatteform för att skaffa staten en i jämförelse med dess behov icke nämnvärd intäkt. De stora inkomsttagarnas och förmögenheternas bidrag till det allmänna uttagas bäst genom inkomst- och förmögenhetsskatt samt kvarlåtenskaps- och arvsskatt, vilka skatter icke så lätt som den nu ifrågavarande kunna kringgåas av mindre lojala medborgare. Det torde vara tämligen visst, att illojal trafik förekommer i stor utsträckning beträffande den nu ifrågavarande stämpelskatten vid köp och byte av pärlor och att dess tillvaro dessutom är ägnad att minska sta-

tens intäkter av den öppna handeln i branschen med ett ej obetydligt belopp årligen. Då slutligen uppbördskostnaderna för det influtna nettobeloppet äro relativt stora, ligger däri ytterligare ett skäl att nu avskryva hela denna synnerligen misslyckade skatteform, till förmån för vilken endast vissa känsloskäl kunna anföras.

Jag anser sålunda, att utskottet bort hemställa, att Kungl. Maj:ts proposition nr 17 icke måtte av riksdagen bifallas». samt

2) av herr *Lithander*, som anført följande:

»Jag anser, att ifrågavarande lyxskatt är ägnad att direkt inbjuda till och premiera smyghandel till förfång för den lojala handeln, och riktigheten härav har bekräftats av erfarenheten. Denna smyghandel undan drager sig kontrollen; och icke heller nu föreliggande förslag innehåller bestämmelser, som möjliggöra en effektiv kontroll över handeln. Det oaktat äro kontrollkostnaderna jämförelsevis mycket höga, i det att omkring 50 kontrollörer sysselsättas, dragande en kostnad av mer än 10,000 kronor jämte resekostnader.

De skattebelopp, som hittills genom denna skatt tillförts statsverket, synas mig vara illusoriska. Jag är nämligen övertygad om, att till följd av att den okontrollerade smyghandeln direkt premieras av den förordning, som nu föreslås förlängd, hava så stora inkomster berövats utövarna av den lojala handeln, att därigenom de direkta skattebelopp, som dessa skulle haft att erlægga, minskats med ett belopp överstigande lyxskattens.

Vidare vill jag erinra om att förordningen ej tillämpas vid rikets gränser beträffande turisttrafik, och om den tillämpades, skulle den tillfoga turisttrafiken en sådan skada, att de skatter och andra inkomster, som turisttrafiken nu ger statsverket, skulle minskas i betydande grad.

Till och med i ett land som Tyskland, där praktiskt taget varje tänkbar skatteälla utnyttjats, förekommer icke någon särskild lyxbeskattning av pärlor och juveler. Säkerligen har detta förhållande sin grund i att man ansett en dylik beskattning ur praktiska synpunkter ogenomförbar.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 17.»